

مددکاری اجتماعی روانپزشکی

Psychiatric Social Work

ترجمه: فاطمه محمدی_مددکار اجتماعی

www.iraniansocialworkers.ir

راهنمای مقدماتی برای مددکاری اجتماعی روانپزشکی

کیتلین لوئی [ارشد مددکاری اجتماعی_دانشگاه استنفورد]

مددکاری اجتماعی روانپزشکی نوع خاصی از مددکاری اجتماعی پزشکی است که شامل پشتیبانی، ارائه درمان و هماهنگی مراقبت از افرادی است که به شدت مبتلا به بیماری روانی هستند و نیاز به بستری شدن و یا سایر انواع کمک های روانپزشکی گسترده دارند. مددکاران اجتماعی روانپزشکی در هنگام کار با مددجویان وظایف مختلفی انجام می دهند، از جمله ارزیابی روان شناختی و ارزیابی ریسک، روان درمانی فردی و گروهی، مداخله در بحران و پشتیبانی، هماهنگی مراقبت و خدمات برنامه ریزی ترخیص اما محدود به این موارد نیست. مددکاران اجتماعی روانپزشکی در محیط های بسیار گسترده ای از بخش های بستری ویژه

گرفته تا کلینیک های روانپزشکی سرپایی کار می کنند.

مددکاری اجتماعی روانپزشکی حرفه ای چالش برانگیز و بسیار پر اهمیت است. مددکاران اجتماعی در این زمینه باید با افرادی کار کنند که دچار پیچیدگی و سختی در مدیریت شرایط هستند، کسانی که در معرض پریشانی های عمیق احساسی هستند و یا اینکه ممکن است برای خود یا دیگران خطرناک باشند. مددکاران اجتماعی روانپزشکی همچنین ممکن است در دستیابی به منابع و حمایت از مددجویان خود برای رسیدگی به مسائل شان مشکلاتی را تجربه کنند. با این حال، برخی افراد به این کار برای چالش های فکری و حرفه ای مداوم آن و به عنوان فرصت برای کمک به افراد عمیقا آسیب پذیر تمایل دارند.

با توجه به سر و کار داشتن مددکاران اجتماعی روانپزشکی با مسائل روانی و رفتاری شدید مددجویان، این مددکاران اغلب نیاز به آموزش در سطح کارشناسی ارشد در روش های مددکاری اجتماعی بالینی، از جمله روان درمانی، مداخلات در بحران، درمان گروهی و ایجاد برنامه های درمان سالم با همکاری

کارکنان سلامت روان و پزشکی دارند. بنابراین افرادی که به این زمینه علاقه مند هستند، باید به شدت تلاش کنند که مدرک کارشناسی ارشد در مددکاری اجتماعی با تمرکز بر مددکاری اجتماعی بالینی یا روانپزشکی از یک موسسه معتبر CSWE بگیرند.

انواع مددکاران اجتماعی روانپزشکی

مسئولیت های مددکاران اجتماعی روانپزشکی و جمعیت مددجویان بطور قابل ملاحظه ای بستگی به شرایط کاری مددکاران و تیم هایی دارد که در محل کار آنها قرار دارند. به عنوان مثال، برخی از مددکاران اجتماعی در بخش های روانپزشکی بیمارستان ها به طور خاص افرادی را که مبتلا به بیماری های روانی شدید هستند و درگیر در سیستم عدالت کیفری اند حمایت می کنند، یا به طور انحصاری با کودکانی کار می کنند که قربانیان آسیبها هستند.

به طور کلی، انواع مددکاران اجتماعی روانپزشکی عبارتند از: مددکاران اجتماعی روانپزشکی بیماران بستری، مددکاران اجتماعی روانپزشکی خدمات اورژانس و خدمات بحرانی و مددکاران اجتماعی روانپزشکی سرپایی. بعضی از مددکاران اجتماعی روانپزشکی، بسته به

وضعیت کاری و نقش خاص آنها، ممکن است وظایفی را در هر سه بخش - بستری، سرپایی و خدمات اورژانسی انجام دهند.

مددکاران اجتماعی روانپزشکی بیماران بستری

مددکاران اجتماعی روانپزشکی بیماران بستری در بخش های روانپزشکی بیمارستان ها و مراکز درمانی با بیماران بستری شده کار می کنند که برای مسائل روانی و یا رفتاری خطرناک مانند سوء مصرف مواد، روان پریشی، اختلال دوقطبی، اسکیزوفرنی و سایر شرایط در بیمارستان بستری شده اند. مددکاران اجتماعی روانپزشکی در قسمت بستری بیمارستان، وظایف بسیار مختلفی را برای حمایت از بیماران انجام می دهند، از جمله انجام ارزیابی روان شناختی برای تعیین وضعیت سلامت روان و نیازهای بیمار؛ ارائه روان درمانی و دیگر خدمات بالینی برای کمک به مددجویان در مورد مشکلات عاطفی، رفتاری و سلامت روانی شان؛ برقراری ارتباط و هماهنگی با تیم درمان بزرگتر برای بهینه سازی مراقبت های بهداشتی جسمی و روانی مددجویان؛ اتصال مددجویان با منابع و خدمات مرتبط؛ و تسهیل انتقال

مددجویان به سایر مراکز مراقبتی و یا بازگشت به زندگی روزانه از طریق برنامه‌ریزی های ترخیص و پیگیری.

بخش های روانپزشکی در بیمارستان ها دارای واحدهای مختلفی هستند که به درمان مشکلات سلامت روان یا مشکلات رفتاری متفاوت می پردازند. آن فریدمن، ASW، که به عنوان مددکار اجتماعی بالینی وابسته در بخش روانپزشکی Kaiser Permanente کار می کند، به OnlineMSWPrograms.com توضیح داد که چگونه او در چندین تیم برای خدمت به بیماران مختلف در Kaiser کار می کند. "در بخش روانپزشکی من در دو تیم، وابستگی شیمیایی (CD) و بهداشت روانی بزرگسالان هستم. تیم CD یک برنامه کاملاً مبتنی بر گروه است و من به تسهیل گروه بهبودی زودرس دو روز در هفته کمک می کنم و یک بار در هفته به گروه حمایت کننده ترک برای بیماران مبتلا به هردو مورد (مصرف مواد و بیماری های روانی) کمک می کنم. در تیم بزرگسالان، من بیماران جدید را پذیرش می کنم و تعداد مراجعین را کنترل می کنم و گروه ها را تشکیل می دهم."

---

¹ . Anne Friedman

در محیط بیمارستان، مددکاران اجتماعی روانپزشکی بیماران بستری نقش مهمی در شناسایی و حمایت از نیازهای بیماران به عنوان بخشی از یک تیم پزشکی بزرگتر بازی می کنند. لینسی کلارک²، MSW، که به عنوان مددکار اجتماعی روانپزشکی در بیمارستان عمومی سان فرانسیسکو، در واحد روانپزشکی بستری آن کار می کند، گفت، "در محیط بیمارستان مددکاران اجتماعی روانپزشکی، بخشی جدایی ناپذیر از تیم چند رشته ای هستند که توصیه های لازم برای درمان، توانبخشی و ارتباطات خدمات اجتماعی را ارائه می کنند. در بیمارستان، مددکاران اجتماعی روانپزشکی می توانند از طریق اقدامات درمانی و با مرتبط کردن مددجویان با خدمات اجتماعی ارزشمند، که قابلیت بهبود شرایط آنها را دارند، می توانند تفاوت های بسیار زیادی در واقعیت های مادی بیماران ایجاد کنند. ما همچنین طرفداران بیمار هستیم، زمان بیشتری و مکان بهتری را در هنگام نیاز ایجاد می کنیم."

---

² Lynsey Clark

علاوه بر ارتباطات روزانه با تیم درمان یک مددجو یا گروهی از مددجویان، مددکاران اجتماعی روانپزشک بیماران بستری به طور منظم با کارکنان پزشکی ملاقات می کنند تا برنامه های درمان مددجو را توسعه دهند و در صورت نیاز تغییر دهند. خانم کلارک توضیح داد: «من با روانپزشکان (MD's)، پرستاران (RN's، LVN's و تکنسین های روانپزشکی)، کارکنان کاردرمانی (OT's) و سایر مددکاران اجتماعی (LCSW و MSW) همکاری می کنم. درمان تمام بیماران کاری تیمی است و همه این رشته ها چهار بار در هفته به منظور بحث در مورد مناسب ترین درمان و مراقبت از بیمار با هم ملاقات می کنند. "

مددکاران اجتماعی خدمات روانپزشکی اورژانسی و پاسخگویی به بحران

بیمارانی که در معرض بحران های حاد هستند یا در معرض خطر از جانب خود یا دیگران قرار دارند، مددکاران اجتماعی روانپزشکی ارزیابی های روانپزشکی، پشتیبانی کوتاه مدت بحران و هماهنگی مراقبت را به عنوان بخشی از یک تیم بحران یا خدمات اورژانسی انجام می دهند. مراکزی که

مددکاران اجتماعی روانپزشکی خدمات اورژانسی را استخدام می کنند شامل تیم های مراقبت های اورژانس هستند که به عنوان بخشی از مرکز پزشکی بزرگتر کار می کنند و شامل خدمات بحرانی در بخش های بهداشت عمومی است.

مددکاران اجتماعی روانپزشکی بحران و خدمات اورژانسی برای مدت کوتاهی با مددجویان کار می کنند تا نیازهای آنها را ارزیابی کنند، به آنها کمک کنند مراقبت های ویژه مورد نیاز خود را به دست آورند و ممکن است آنها را برای بستری شدن غیر داوطلبانه توصیه کنند. مراکز خدمات بحرانی در مقایسه با مراکز روانپزشکی بستری کوتاه مدت ترند، چرا که بیماران معمولاً به بیمارستان ها و / یا مراکز مراقبت های ویژه فرستاده می شوند که می توانند مراقبت های بلند مدت و جامع تری را دریافت کنند.

هیلاری پفنروث³، LCSW، که به عنوان یک مددکار اجتماعی روانپزشکی برای خدمات بحران جامع شهر و ناحیه سانفرانسیسکو کار می کند، توضیح داد که چگونه یکی از اصلی ترین مسئولیت های او تعیین این است که آیا

---

³. Hillary Paffenroth

بیماران باید به لحاظ روانپزشکی تحت نظر قرار گیرند و اینکه چگونه انواع مددجویان او به شدت بیمار هستند و نیاز به کمک فوری و نظارت دارند.

خانم پفروث توضیح داد: "دلایل اینکه یک فرد تحت نظر قرار می‌گیرد این است که آنها در حال حاضر: برای خود یا برای دیگران خطر داشته باشند و یا به شدت ناتوان باشند، دو دسته اول، نسبتاً ساده است، اگر کسی خودکشی یا قتل انجام دهد، و یا اگر اقدامات آنها خودشان و دیگران را در معرض خطر قابل توجهی قرار دهد، آنها معیارهای را برآورده می‌کنند. دسته سوم، افراد به شدت ناتوان، به این معنی است که یک فرد نمی‌تواند نیازهای اساسی خود مانند غذا خوردن، حمام کردن، داشتن محل زندگی، مشارکت در شرایط سخت پزشکی و غیره را برآورده کند.

خانم کلارک در مصاحبه خود با OnlineMSWPrograms.com کار خود را در یک محیط اورژانس روانپزشکی، به ویژه خدمات اورژانسی روانپزشکی (PES) در مرکز پزشکی منطقه کانترا کوست، توصیف کرد. او گفت: "در PES در منطقه کانترا کوست، بیماران من اغلب در

معرض روان پریشی، شیدایی، افسردگی، افکار خودکشی، افکار قتل و رفتارهای خودآزاری قرار داشتند"، او گفت: "کار با بیماران دچار آسیب شدید بسیار سریع و طاقت فرساست. انتظارات حرفه ای شامل ارزیابی بیمار برای خطر، درمان مختصر، احیای خانواده و کمک به انتقال یا ترخیص بیمار است."

مددکاران اجتماعی روانپزشکی سرپایی

مددکاران اجتماعی روانپزشکی سرپایی خدمات هماهنگی درمانی و مراقبت را برای افرادی که مستلزم بستری شدن فوری نیستند، ارائه می دهند اما آنها هنوز هم با بیماری های شدید روانی و مشکلات عاطفی و رفتاری ناتوان کننده دست و پنجه نرم می کنند؛ اغلب بیماران در مراکز روانپزشکی سرپایی در معرض خطر نیاز به بستری شدن هستند و یا اخیراً از یک بیمارستان مرخص شده اند.

آن فریدمن؛ ASW، در کار خود در Kaiser Permanente همچنین تجربه کار با مددجویان را در تنظیمات سرپایی دارد. او گفت، "من همچنین دو صبح را در برنامه سرپایی فشرده

---

4. Anne Friedman

برای بیمارانی که در معرض خطر بستری در بخش روانپزشکی هستند یا به تازگی از سطح مراقبت بالاتر مرخص شده اند، صرف می‌کنم. بیماران من در سن ۱۸-۷۰ سال و بالاتر هستند و با طیف وسیعی از مشکلات از اعتیاد به هروئین تا اختلال دوقطبی تا افسردگی پس از زایمان پیش من می‌آیند.

مددکاران اجتماعی روانپزشکی سرپایی معمولاً مدت بیشتری را با بیماران کار کنند و حتی می‌توانند آنها را در سیستم‌های چندگانه دنبال کنند تا به آنها در هنگام انتقال از مراقبت‌های ویژه به خانه یا مرکز دیگر کمک کنند.

چارلز برمن،^۵ MSW یک مددکار اجتماعی روانپزشکی سرپایی در مرکز مدیریت موارد-تیم پزشکی قانونی در دانشگاه کالیفرنیا، شهر سانفرانسیسکو (UCSF) است که در آن مرکز او از افراد بزرگسالی که به لحاظ روانی به شدت بیمار هستند و درگیر سیستم عدالت کیفری هستند حمایت می‌کند و به درمان آنها می‌پردازد. وی به OnlineMSWPrograms.com گفت: "[من و همکارانم خدمات گسترده‌ای را به

---

^۵ Charles Berman .

مددجویان ارائه می دهیم، در حالیکه آنها داخل یا خارج زندان، بیمارستان های دولتی، بیمارستان های محلی و جامعه هستند."

خانم کلارک علاوه بر کارش در مراکز روانپزشکی بستری، مدت زمانی را در یک محیط روانپزشکی سرپایی کار کرد و مسئولیت های روزانه خود را برای OnlineMSWPrograms.com توصیف کرد. او گفت: "به عنوان یک مددکار اجتماعی روانپزشکی سرپایی، درمان فردی را برای بیمارانی که نیازهای سلامت روانی مختلفی از قبیل افسردگی، اضطراب و PTSD داشتند، ارائه می کردم. مددکاران اجتماعی در یک مرکز روانپزشکی سرپایی به عنوان درمانگران مشغول به کار هستند و آنها همین کار را به عنوان MFTs، PsyDs و PhDs انجام می دهند. آنها گروه های گوناگونی شامل درمان رفتاری دیالکتیکی، درمان رفتاری شناختی و ایمنی جستجو را در میان دیگران را مدیریت می کنند."

وظایف مددکاران اجتماعی روانپزشکی

همانطور که قبلا ذکر شد، هدف اصلی مددکاران اجتماعی روانپزشکی، ایجاد ثبات و

پشتیبانی از افرادی است که در معرض دشواری روانشناختی و یا مسائل رفتاری هستند که موجب تهدید امنیت و سلامت آنها و یا ایمنی و سلامت دیگران می شوند. مددکاران اجتماعی روانپزشکی از طریق ترکیبی از ارزیابی های تشخیصی (به عنوان مثال ارزیابی روان شناختی و ارزیابی ریسک)، درمان فردی و گروهی و هماهنگی خدمات / مراقبت از بیماری، این هدف را انجام می دهند.

ارزیابی های تشخیصی

یکی از مهمترین وظایف مددکاران اجتماعی روانپزشکی ارزیابی های تشخیصی مختلف سلامت روانی بیماران است که به منظور تعیین مسائل و نیازهای روانشناختی خاص آنها انجام می شود. ارزیابی اصلی که مددکاران اجتماعی روانپزشکی انجام می دهند، ارزیابی روانی-اجتماعی است که مستلزم آن است که مددکار اجتماعی روانپزشکی اطلاعات زیر را جمع آوری کند:

- شرایط روانی اولیه و ثانویه (به عنوان مثال افسردگی، اضطراب شدید، PTSD، اسکیزوفرنی، اختلال دوقطبی و غیره)

• مسائل رفتاری (سوء مصرف مواد،
خشونت، مشکلات تنظیم عاطفی، و غیره)
• پس زمینه خانوادگی، اجتماعی،
فرهنگی و شغلی

• وضعیت سلامت جسمی و سابقه پزشکی
• وضعیت سلامت روانی (با آزمونهایی که
خلق، شناخت، مهارت های حرکتی، ادراک و
غیره را می سنجند)

• سابقه درمان روان شناختی
• داروهای کنونی و سیستم های حمایت
از درمان

مددکاران اجتماعی روانپزشکی می توانند
از اطلاعات به دست آمده از ارزیابی روان
شناختی و اجتماعی استفاده کنند تا همچنین
ارزیابی های خطر را انجام دهند که هدف آن
ارزیابی این است که آیا یک فرد ممکن است
نتیجه نامطلوبی را در حالت و وضعیت فعلی
خود تجربه کنند. مددکاران اجتماعی
روانپزشکی از ارزیابی های خطر استفاده می
کنند تا سطح مراقبت هایی که بیمار نیاز
دارد (به عنوان مثال بستری شدن، نگهداری
در بخش روانپزشکی یا روان درمانی سرپایی
ویژه) را تعیین کنند.

هماهنگی مراقبت (مدیریت مورد)

هنگامی که مددکاران اجتماعی روان پزشکی وضعیت سلامت روان و سابقه درمان بیماران خود را تعیین کردند، مسئول اطمینان از این هستند که بیماران آنها حمایت های سلامت روان مورد نیاز خود را دریافت می کنند. آنها این هدف را انجام می دهند از طریق:

- ایجاد یک برنامه درمان بیمار با همکاری کارکنان پزشکی و بهداشت روانی، با استفاده از اطلاعات ارزیابی روانشناختی- اجتماعی
- نظارت بر پیشرفت بیمار در طول درمان او
- ارتباط با تیم درمان در صورت لزوم در مورد پیشرفت در وضعیت سلامت روان بیمار
- توضیح گزینه ها و برنامه های مختلف درمان به بیماران
- اتصال بیماران به منابع مربوطه در داخل و خارج از مرکز درمانی

• هماهنگ کردن ترخیص های ایمن و موثر
در زمان انتقال بیمار به یک مرکز
درمانی متفاوت یا بازگشت به خانه
مددکاران اجتماعی روانپزشکی اغلب مسئول
حفظ پرونده های پزشکی و روانی برای اطمینان
از تداوم مراقبت در صورت انتقال بیمار به
مراکز روانپزشکی دیگر می باشند.

روان درمانی فردی و گروهی

مددکاران اجتماعی روانپزشکی بسته به
شرایط کارشان، ممکن است با استفاده از روش
های مختلف مددکاری اجتماعی بالینی با توجه
به وضعیت روحی و نیاز فردی هر بیمار روان
درمانی کوتاه مدت یا بلند مدت به بیماران
ارائه دهند. روشهای روان درمانی که ممکن
است از آنها استفاده کنند عبارتند از:
درمان رفتاری شناختی، تکنیک های کاهش آسیب
(برای مسائل رفتاری مانند وابستگی
شیمیایی)، مصاحبه انگیزشی، درمان رفتاری
دیالکتیکی، آموزش ذهن آگاهی و درمان تجربی
اما محدود به این موارد نیستند.

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد روش های روان درمانی، لطفاً به **راهنمای مددکاری اجتماعی بالینی** ما مراجعه کنید.

چالش های مددکاری اجتماعی روانپزشکی

مددکاری اجتماعی روانپزشکی، حرفه ای بسیار سخت و دشوار است. مددکاران اجتماعی روانپزشکی باید از افرادی که از سلامت روان و مسائل رفتاری فوق العاده شدید، پیچیده و چند جانبه رنج می برند، حمایتی جامع و ویژه داشته باشند. علاوه بر این، دیدن افرادی که در رنج حاد هستند و ممکن است برای خود و یا دیگران خطر ایجاد کنند، به طور روزانه می تواند برای برخی از متخصصان در این زمینه مشوش کننده و تحلیل برنده باشد.

خانم کلارک گفت: "سخت است توضیح دهیم که چگونه برای تماشای یک بیمار به زور نگه داشته شده آماده شویم، کودکی آرامش بخشی دریافت کند، حمله هایی که می تواند این شغل را خطرناک بسازد." خانم کلارک گفت: " دانستن اقدامات احتیاطی برای حفظ امنیت و ایمن نگه داشتن واحد برای دیگران حیاتی است. "

خانم پفروث به OnlineMSWPrograms.com توضیح داد که مددکاری اجتماعی روانپزشکی می تواند غیر قابل پیش بینی و خطرناک باشد. "یکی از جنبه های چالش برانگیز کار من، خطر بالقوه است. او گفت، هنگامی که برای انجام ارزیابی ها به جامعه می روم نمی دانم چه چیز در انتظار من است، سعی می کنم قبل از رفتن اطلاعات ممکن را جمع آوری کنم، با این حال اکثر اوقات هنوز نمی دانید که چه چیزی در انتظار شماست."

خطرات کار تنها چالشی نیست که مددکاران اجتماعی روانپزشکی با آن روبرو هستند. خانم کلارک خاطر نشان کرد، "برای من هرگز نیازهای بیمارانم چالش نبوده است؛ بلکه، اتصال بیمارانم با مقدار محدودی از منابع همیشه ناامید کننده ترین بخش کار من بوده است. علاوه بر این، مشکلات فرآیند و ساختار نحوه توزیع، مدیریت و تامین مالی خدمات اجتماعی و بهداشت روانی به همان اندازه ناامید کننده است."

مددکاران اجتماعی روانپزشکی که با آنها مصاحبه کردیم، متخصصان را در این زمینه تشویق کردند تا برنامه قوی و پایداری برای

مراقبت از خود داشته باشند. خانم کلارک گفت: "من معتقدم که بزرگترین دارایی که یک دانشجو می تواند داشته باشد، تعهد به بیماران و مراقبت از خود واقعا خوب است."

آقای برمن اهمیت ایجاد مرز بین زندگی حرفه ای و شخصی و مشارکت در شیوه های مراقبت از خود را برای حفظ وحدت و پرنرژی بودن در کار توضیح داد. او گفت، "ایجاد مرز بین کار و زندگی شخصی ام که این کار را در بلندمدت پایدار می سازد چالش برانگیز بوده است. من شروع کردم که خودم را مجبور کنم به موقع کارم را ترک کنم، بدون توجه به اینکه همه چیز انجام شده است یا نه، چون حقیقت این است که مهم نیست که چقدر سخت کار می کنید، هرگز کافی نخواهد بود. من همچنین متعهد به درمان هفتگی خودم شده ام که برای مراقبت از خود و پیشرفت حرفه ای مهم است."

خانم پفروث همچنین توضیح داد که چگونه در کار، آگاهی و احتیاط بسیار مهم است. او گفت: "بهترین راه برای رسیدگی به چالش های ایمنی این است که بسیار آگاه باشید. این اینطور آغاز می شود که از طرف ارجاع دهنده بپرسید که آیا شخص سابقه خشونت دارد یا هر

گونه تهدیدی برای خشونت ایجاد کرده است، تا حد ممکن درباره سابقه افراد اطلاعات جمع آوری کنید. هنگامی که در صحنه هستید، همچنان درباره اطراف خود هوشیار باشید، اگر احساس تهدید یا ناامنی می کنید، به خانه کسی وارد نشوید. ما همیشه در تیم های دو نفره بیرون می رویم و همیشه ایمنی را در اولویت قرار می دهیم. "

چرا افراد مددکاران اجتماعی روانپزشکی می شوند؟

برای افرادی که به یک محیط سریع و دائما چالش برانگیز و مسئولیت هایی که به لحاظ ذهنی و روحی درگیر کننده و به لحاظ اجتماعی تاثیر گذار هستند کشش دارند، مددکاری اجتماعی روانپزشکی ممکن است یک رشته ارزشمند باشد.

خانم پفنروث به OnlineMSWPrograms.com گفت: "من تصمیم گرفتم یک مددکار اجتماعی روانپزشکی شوم زیرا آن راهی بود که علاقه ام به حقوق و علاقه ام به سلامت روان و کمک به مردم را باهم ترکیب کنم. از اینکه این حرفه را انتخاب کردم بسیار خوشحالم."

خانم فریدمن گفت، "من می خواستم مددکاری اجتماعی روانپزشکی را دنبال کنم چون واقعا علاقه مند به سلامت روان هستم و شخصا عاشق تفکرهستم درباره اینکه چگونه عوامل اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و تاریخی (یعنی کلان) بر سلامت افراد تأثیر می گذارند و بالعکس. او همچنین اشاره کرد که چگونه افرادی که او با آنها کار می کند، فرصت های ثابتی را برای رشد شخصی و پیشرفت حرفه ای ارائه می دهند. او گفت: "یکی از چیزهایی که من بیشتر دوستش داشتم، اما همچنین دشوار بود، در مورد این سال آموزشی؛ تنوع جمعیت بیمارانم بود."

خانم پفنروث به قدردانی خانواده های بیماران خود به عنوان منبع اصلی انرژی حرفه اش اشاره کرد. "یکی از زمینه هایی که می خواهم در مورد این کار برجسته کنم این است که ما به افرادی که مددجوی مستقیم نیستند کمک می کنیم. به عنوان مثال، اعضای خانواده، دوستان و حتی پزشکان متخصص با ما تماس می گیرند وقتی که آنها با یک بحران جدی مواجه شده اند یا زمانی که نمی دانند چه کاری انجام دهند و به کمک نیاز دارند."

تخصص و خدمات منحصر به فردی که مددکاران اجتماعی روانپزشکی ارائه می کنند به این معناست که آنها می توانند به بیماران و خانواده هایشان به طریقی کمک کنند که دیگر متخصصان بهداشت روان قادر به انجام آن نیستند. خانم پفروث ادامه داد، "کمک به این افراد در زمانی که به آن نیاز دارند بسیار ارزشمند است. خانواده، دوستان و ارائه دهندگان خدمات غالباً بسیار سپاسگزار هستند و به ما می گویند که آنها نمی دانند بدون کمک ما چه می کردند. از طریق این نوع بازخورد، واضح است که تأثیر خدمات ما فراتر از کمک به مددجو برای پذیرش در بیمارستان است. ما می توانیم به افراد به طریقی کمک کنیم که اکثر ارائه دهندگان دیگر نمی توانند انجام دهند. این باعث می شود کارم خیلی خاص باشد. "

خانم کلارک به OnlineMSWPrograms.com گفت که علاوه بر شناخت تأثیرات گسترده کارش، موفقیت های روزانه و تأثیرات او در رابطه با مددجویان نیز عمیقاً جالب است. او خاطرنشان کرد: "اندازه گیری نکات برجسته سخت تر است، زیرا موفقیت ها گاهی اوقات در مقیاس کوچک

رخ می دهند. در هر روز معین کار من می تواند تکمیل گزارش پلیس، گفتگویی مهم یا انتقال یک بیمار مبتلا به اسکیزوفرنی مزمن به یک مرکز مناسب باشد." وی همچنین اشاره کرد که چگونه یک تیم حرفه ای می تواند تفاوت بزرگی ایجاد کند. او گفت: "کار در یک تیم همکاری حرفه ای همچنان یکی از بهترین بخش های کار است."

توصیه در مورد چگونگی تبدیل شدن به یک مددکاری اجتماعی روانپزشکی

پیچیدگی ها، مشکلات و خطرات بالقوه مددکاری اجتماعی روانپزشکی به این معنی است که افراد به طور کلی نیاز به آموزش در سطح کارشناسی ارشد و کارآموزی و یا تجربه حرفه ای در مراکز پزشکی یا روانپزشکی دارند تا بتوانند نقش خود را در این زمینه ایفا کنند.

دانشجویانی که می خواهند مددکاران اجتماعی روانپزشکی شوند، به منظور درک کافی شرایط بیماران و ارائه درمان موثر، باید پایه محکمی در روشهای مددکاری اجتماعی بالینی داشته باشند. خانم فریدمن توصیه کرد: "من توصیه می کنم کلاس هایی مربوط به

روش های درمانی که به آن علاقه مندید (مددکاری روان پزشکی، CBT، سیستم خانواده، و غیره) بگذارانید. کلاسهای درباره تروما، دینامیک خانواده و راهنمای آماری اختلالات روانی (DSM-IV) نیز ممکن است مفید باشد. خانم پفنروث گفت، "اگر برنامه درسی شما کلاس های انتخابی در تشخیص های بالینی و راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-V) ارائه می دهد، تا آنجا که امکان دارد این واحد ها را بگذارانید. من به خاطر ماهیت کارآموزی ها و شغلهایم در این زمینه به یک درمانگر قوی تبدیل شده ام، با این حال احساس می کنم که آن در تحصیلات کلی من کم بود."

آقای برمن دانشجویان را تشویق کرد تا جمعیت هایی را که می خواهند با آنها کار کنند بشناسند و کلاس هایی را که مربوط به آن جمعیت هستند، انتخاب کند. وی توصیه کرد: "آموزشهایی در مورد سوء مصرف مواد، درمان مددجویان مرزی و روانگردان، مددکاری تروما و تجربه در مورد مدیریت موارد بزرگسالان بی خانمان بگذارانید."

خانم فریدمن توصیه کرد که دانشجویان فعالانه به دنبال کارآموزی در مراکز پزشکی و

یا روانپزشکی باشند. او گفت: "یکی از دلایلی که من یک دوره یک ساله پس از کارشناسی ارشد در زمینه سلامت روانی گذراندم این بود که احساس میکردم که کارآموزی هایم به ویژه بالینی نبودند. من فکر می کنم پس از تحصیلات ارشد وارد مددکاری اجتماعی روانپزشکی شدن سخت است اگر کارآموزی شما در این زمینه نبوده باشد، بنابراین من دانشجویان MSW را تشویق می کنم که در مراکز یا سازمان هایی که کارهای بهداشت روانی را انجام می دهند، به دنبال کارآموزی باشند اگر به این حوزه علاقه مند هستند. مراکز مختلف تجربیات مختلفی را در رابطه با مدت زمان درمان ارائه می دهند - برای مثال، اورژانس روانپزشکی کوتاه مدت و متمرکز بر بحران است، در مقایسه با یک سازمانی که درمان دراز مدت به بازماندگان تراوما ارائه می دهد."

خانم کلارک نیز گفت، "من معتقدم که داشتن کارآموزی در مراکز پزشکی بهترین مزیت برای نشان دادن خود در مصاحبه ها بعد از دانشگاه است. در طول دانشگاه برای دفاع از خود انجام این کارآموزی ها مهم است."

خانم پفنروث دانشجویان مددکاری اجتماعی را تشویق می کند تا از تمرکزهای متفاوتی که در برنامه MSW قرار می گیرند آگاه باشند، او تجربه خودش از تغییر تمرکزش پس از تکمیل یک کارآموزی تحت نظارت استاد، با تیم بحران سیار برکلی بیان کرد. او گفت، "من ابتدا در محدوده جوانان و خانواده های کودکان ثبت نام کردم، با این حال این گزینه های کارآموزی من را محدود می کرد و در نهایت گزینه های شغلی ام را محدود می کرد اگر من در آن تمرکز باقی می ماندم. تغییر تمرکز به سلامت روانی جامعه احساس کردم یک گام بزرگ و در آن زمان ترسناک بود، "او به یاد می آورد:" در حقیقت، آن انتخاب بسیار عاقلانه ای بود. بنابراین توصیه من این است که انعطاف پذیر باشیم و امکانات خود را محدود نکنیم فقط به این دلیل که ذهنیت خاصی داریم. "

حتی پس از اخذ کار در مددکاری اجتماعی روانپزشکی، دانشجویان باید به طور مداوم به دنبال کسب اطلاعات بیشتر در مورد این زمینه باشند و در مورد راههای بهبود کار خود با مددجویان و همکارانش در مراکز روانپزشکی به

روز باشد. آقای برمن گفت، "هنگامی که فارغ التحصیل شدید، در بسیاری از آموزش های مداوم شرکت کنید! این دوره ها به شما کمک می کند تا مهارت های خود را بسازید، به شما اجازه می دهد تا بر یک حوزه خاص که بیشترین علاقه را دارید و به مددجویان شما مرتبط است تمرکز کنید. آنها همچنین برای شبکه سازی عالی هستند."

از طریق آماده سازی دقیق، خودارزیابی مداوم، طرح جامع مراقبت از خود و تلاش های مستمر برای یادگیری بیشتر و کمک بیشتر در محل کار، مددکاران اجتماعی می توانند در مراکز روانپزشکی وارد شوند و حتی در زمینه ای پیشرفت کنند که فرصت های منحصر به فردی برای ایجاد یک تفاوت عمیق در زندگی بیماران و خانواده ها ایجاد میکند که این خانواده ها در غیر این صورت نمی توانند کمک و پشتیبانی لازم را پیدا کنند.

متن انگلیسی این مطلب، در بخش انگلیسی سایت مددکاری اجتماعی ایرانیان موجود است.

www.iraniansocialworkers.ir

Refrence: Online MSW Programs.com

Author: Kaitlin Louie

ترجمه : فاطمه محمدی